

nemføres i Praksis. Sælgeren af sundhedsfarligt Kød eller Slagterieraffald skulde efter denne Tilføjelse forpligtes til at erstatte det Tab, der forvoldtes ved Nydelsen af sundhedsfarligt Kød eller Slagterieraffald og have en Forpligtelse til at afholde Udgifterne ved Sygdom, som var fremkaldt ved Nydelsen af de usunde Varer. Men det synes mig klart, at det i mange Tilfælde er umuligt bestemt at bevise, at saadant skyldes Nydelsen af de usunde Varer. Jeg sætter f. Eks. det Tilfælde, at Køberen dør, og det antages, at han dør paa Grund af, at han har spist sundhedsfarligt Kød, saa spørger jeg: Hvorledes skulde saa Erstatningen ansættes? Jeg tror derfor, at denne Tilføjelse til Paragraffen vil være fuldstændig umulig i Praksis. Derfor anbefaler jeg ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene til Lovens §§ 3 og 4. men fraraader de Herrer at stemme for Ændringsforslagene til Lovens §§ 5 og 6.

Mads Larsen: Jeg skal blot med et Par Ord anbefale samtlige de fire stillede Ændringsforslag, idet jeg dog ikke skal komme ind paa at omtale Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2, da jeg med Hensyn til disse to Forslag ganske kan slutte mig til den Begrundelse derfor, som blev givet af den foregaaende ærede Taler. Det Ændringsforslag, jeg tillægger den største Betydning, er det under Nr. 3 til § 5. Dette Ændringsforslag deler sig, som ærede Medlemmer ville se, i to Dele, idet det første Stykke foreslaar, som allerede omtalt ved Sagens første Behandling, at der sættes Punktum efter „Dyr“, og at man lader Resten af Paragraffen udgaa for derved at fastslaa, at alle Dele af de paagældende Dyr, der overhovedet kan være Tale om at anvende til Menneskeføde, komme ind under denne Lovs Kontrolbestemmelser. Jeg ved meget vel, at der har været indvendt under Forhandlingerne med den højtærede Landbrugsminister, at en saadan Redaktion af Lovens § 5 vilde i høj Grad vanskeliggøre Lovens praktiske Udførelse paa vore Slagterier. Jeg vil derfor ogsaa sige, i god Overensstemmelse for øvrigt med det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen), at hvis man kan finde en fuldt betryggende Form gennem en anden Redaktion af denne Ændring med samme Formaal, hvorved man helt og fuldt betryggende sikrer sig, at der føres Kontrol med Fedtet, saaledes at man er sikret mod, at Fedtet af syge Dyr i noget Tilfælde vil kunne anvendes paa en saadan Maade, at det bliver brugt til Menne-

skeføde, da skal jeg ikke have noget imod, at vi overveje en saadan Redaktion og i saa Tilfælde, hvis den højtærede Landbrugsminister fremsætter tilfredsstillende Udtalelser i saa Henseende, tage dette Ændringsforslag tilbage. Naar jeg nemlig sagde før, at jeg anser dette Ændringsforslag for at være det betydningsfuldeste af de stillede Ændringsforslag, er det paa Grundlag af den Erklæring, som den nu afskedigede Direktør for Holbæk Slagteri, Hr. Poulsen, fremsatte offentligt i et Dagblad. Han skriver i denne Artikel, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil citere et Par Linier: „Saaledes som Loven nu fortolkes, er det sande Forhold altsaa det, at medens jeg anklages for at have fremstillet Affaldsfedt af kasserede Kroppe, er det fuldt tilladeligt at afsmelte Nr. 1 Svinefedt af de samme Dyrs Indmadsfedt, og saaledes er Forholdet ikke alene her, men paa alle Landets Svineslagterier“. Derfor er det, jeg mener, det er et Forhold, som Slagterierne og Landbruget i Almindelighed ikke kunne være tjente med, at en Direktør, der staar med Ansvar for en saa stor Virksomhed, med nogen som helst Berettigelse kan paaberaabe sig Lovens Affattelse til Forsvar for det, der er sket paa Holbæk Slagteri. Derfor mener jeg, det er ubetinget nødvendigt, at man faar indført en Bestemmelse i Loven, som sikrer, at alt det Fedt, som fremkommer af syge og kasserede Dyr, ikke kan anvendes til Menneskeføde.

Med Hensyn til Ændringen under Nr. 4 til § 6 kan jeg ganske henholde mig til den Begrundelse, som det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) gav, og skal derfor kun anbefale samtlige de 4 stillede Ændringsforslag.

Alfred Christensen: Gang efter Gang vedtage vi Love, der omgærde den danske Eksport med saadanne Forsigtighedsregler og Kontrolbestemmelser og derved give saadanne Garantier, som vist neppe noget andet Land giver for sin Eksport. Det maa da være vort Haab, at Udlandets Købere ogsaa erkende dette og med fuldstændig Tryghed indlade sig i Handelsforretninger med Danmarks Eksportører, vel vidende, at her gøres alt, hvad der med menneskelig Mulighed kan gøres, for kun at eksportere gode og sunde Varer. Dette er glædeligt, og dette er godt i alle Maader, og vi maa jo haabe, at det anerkendes af dem, der skulle modtage Varerne. I mindre Maal komme disse Kontrolbestemmelser det indenlandske Forbrug til